ଯୀଶୁ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ପାଞ୍ଚ

ଯିଶାୟା ଚାଳିଶ: ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ, ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ

Jeff Pippenger
2023-10-25

ଯିଶାୟା ଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ସତରୋଟି ପଦରେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ମୃତଦେହରୂପେ ରାସ୍ତାଘାଟରେ ପଡ଼ି ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲା। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ, ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନେ ସଦା ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ବିଭ୍ରାନ୍ତିର କର୍ତ୍ତା ନୁହନ୍ତି।

> ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର କର୍ତ୍ତା ନୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିର କର୍ତ୍ତା; ଯେପରି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୁଏ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୪:୩୨, ୩୩।

ଯୀଶୁ ନିଜ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପଠାଇବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ସେହି ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ, ଯିଶାୟଙ୍କ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଗଠନ କରୁଥିବା ଛବିଶି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା। "ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ, ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ ମୋର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି।" ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ କହେ ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏହି ଛବିଶି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଆଗମନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପୂରଣ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ।

> ଏବଂ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଦେବେ, ଯେପରି ସେ ସଦାକାଳ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ.... କିନ୍ତୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା, ଯିଏ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତା ମୋର ନାମରେ ପଠାଇବେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛି, ସେସବୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣକୁ ଆଣିଦେବେ। ଯୋହନ 14:16, 26.

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ।

> "ଦୁଷ୍ଟତାରେ, ଠକେଇ ଓ ଭ୍ରମରେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ଛାୟାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଏକ ଜଗତ ଅଛି,—ନିଦ୍ରିତ, ନିଦ୍ରିତ। ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ କିଏ ଆତ୍ମାର ବେଦନା ଅନୁଭବ କରୁଛି? କେଉଁ ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପହଞ୍ଚିପାରିବ? ମୋର ମନ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବହିନିଆଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସଙ୍କେତ ଦିଆଯିବ। 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ।' କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ନିଜ ଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତେଲ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ ପରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ତେଲ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ସେହି ଚରିତ୍ର ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ।" Review and Herald, February 11, 1896.

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଏ, "କେଉଁ ସ୍ୱର" "ନିଦ୍ରାସ୍ଥ" ଥିବାମାନଙ୍କୁ "ଜାଗ୍ରତ" କରିପାରେ? ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଳିଶରେ ଯେ "ସ୍ୱର" ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରେ, ସେହି "ସ୍ୱର" ହେଉଛି ଯାହା "ମରୁଭୂମିରେ" "ଉଚ୍ଚସ୍ୱରେ ଡାକେ।"

> ଯେରୁଶାଲେମକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାର କଥା କହ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କର, ଯେ ତାହାଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି; କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପାଇଛି। ଅରଣ୍ୟରେ "ଡାକୁଥିବା" ତାହାଙ୍କର "ସ୍ୱର".... ଯିଶାୟ 40:2, 3.

ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ।

> "ତୁମେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅତ୍ୟ ଧିକ ଦୂରକୁ ସ୍ଥ ାପନ କରୁଛ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଶେଷ ବର୍ଷା [ମଧ ରାତ୍ର ିର ଆର୍ତ୍ତ ନାଦ ପରି] ହଠାତ୍ ଆସୁଥିଲା, ଏବଂ ଦଶଗୁଣ ଶକ୍ତ ି ସହିତ।" Spalding and Magan, 5.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମିଳୁଥିବା ଅନେକ ପ୍ରତୀକମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ପ୍ରତୀକ ଯାହା ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ପଦବନ୍ଧର ଦ୍ୱିଗୁଣନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ ହୁଏ। ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ପଦବନ୍ଧର ଏହି ଦ୍ୱିଗୁଣନ, ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ, କିମ୍ବା ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରତୀକ। "ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ"ର ଏହି ଦ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ, ଯିଶାୟା ଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭକୁ ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଦଶ କନ୍ୟାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯିବ ଏବଂ ପରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବ। ସେହି ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତି; ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ କେତେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ମୃତ୍ୟୁର ନିଦ୍ରାରେ ଶୁଇଥିବା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ। ଯିଶାୟା ଚାଳିଶର ପ୍ରଥମ ପଦ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ July 18, 2020-ର ନିରାଶାର 'ପରେ' ସାଙ୍କେତିକ ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ଦିନରେ ସ୍ଥାପିତ, କାରଣ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ପଠାଯାଏ। ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ଦିନ ଏକ ଅରଣ୍ୟର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସେଠି ହିଁ "ସ୍ୱର" "ଆର୍ତ୍ତନାଦ" କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାର, ଯିହିଜ୍କିଏଲ ସାତତ୍ରିଶ, ମାଥିଉ ପଚିଶ, ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ (ସହିତ ସେହି ସମାନ ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦେଖାଯାଏ), ଏହାମାନେ ମିଶି ଶୁଇଥିବା କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରୁତ କରିବାର ଗୋଟିଏ 'ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ରିୟା'କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ କୁମାରୀମାନେ ନିରାଶାର ସମୟରେ ଶୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି। ନିରାଶାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ଶେଷରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଭାବରେ ହିଁ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳେ। ବିଳମ୍ବର ସମୟର ଶେଷ ଅଂଶ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶର ବିକାଶ। ସନ୍ଦେଶ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲେ, ତାହା ପରେ ତାହା ତାହାର ଶୀର୍ଷ ସଙ୍କଟ, ଅର୍ଥାତ୍ ନ୍ୟାୟବିଚାର, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହୁଏ।

ଇଶାୟାରେ "ସ୍ୱର" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ଦୂତ ପଚାରିଲେ, କି ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ପ୍ରଘୋଷିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାଷାରେ ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କୁହାଗଲା। ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାରୀୟ ଆଇନରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଇସ୍ଲାମ ଏକ ତୂରୀ-ଶକ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି ତୂରୀ ସେହି ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ପାସ୍ କରନ୍ତି। ସେହି ଶକ୍ତିମାନ୍ତମାନେ ଥିଲେ 321 ମସିହାରେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ, ଯାହା ଅଜଗରର ଏକ ପ୍ରତୀକ; 538 ମସିହାରେ ପୋପୀୟ ରୋମ, ଯାହା ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାରୀୟ ଆଇନ, ଯାହା ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ।

ଯିଏ "ସ୍ୱର" ଭାବେ ଅରଣ୍ୟରେ ରବ କରୁଥିଲେ, ସେ କେଉଁ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବେ ତାହାର ପରିଚୟ ସହିତ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଂପୃକ୍ତ ଥିଲା ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବି ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବି ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ଏହି 'ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟତା' ସେହି ସମାନ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହା ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ, ପଦ ତିନିରେ ଏପରି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି: "at the end it shall speak, and not lie: though it tarry, wait for it; because it will surely come, it will not tarry." ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ କେବେ ବି ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ; ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ। ଇଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଳିଶର ଶେଷ ପଦଟି, ହବକ୍କୂକରେ ଥିବା ସେହି ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ କରି ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ନବୀକୃତ କରିବେ; ସେମାନେ ଉକାବମାନଙ୍କ ପରି ପକ୍ଷ ପ୍ରସାରିତ କରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେବେ; ସେମାନେ ଦୌଡ଼ିବେ, ତଥାପି କ୍ଳାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଚାଲିବେ, ତଥାପି ଅସ୍ତଚେତନ ହେବେ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ 40:31.

"ସାତ ଗର୍ଜନ"ର "ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ", ଯାହା ଏବେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଛି, ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଏକ ନିରାଶାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏକ ନିରାଶାରେ ଶେଷ ହୁଏ। ସେହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଇତିହାସରେ ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି, ଯାହା ଦୁଇଟି ସମୟାବଧି ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପରରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଛି। ଏକ ନିରାଶା ତାରି କରିବାର ସମୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ।

ସେହି ତାରି କରିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ସଂଶୋଧିତ ବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ନେଇଯାଏ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ବାର୍ତ୍ତା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିବାର ଏକ ସମୟାବଧିକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ନିରାଶାକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ବିଚାର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଦୁଇଟି ସମୟାବଧି ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ, ଇବ୍ରାନୀ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ"ରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏଜିକିଏଲ ସତ୍ତୀଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏଜିକିଏଲ ମଧ୍ୟ ଯିଶାୟା ଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସ୍ୱର"ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯିଶାୟା ଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ସ୍ୱର ପଚାରେ, "ମୁଁ କ'ଣ ଘୋଷଣା କରିବି?" ପରେ ଏଜିକିଏଲ ସତ୍ତୀଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ସପ୍ତମ ପଦରେ, ସେହି "ସ୍ୱର" "ତାହାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା" ସେହିପରି "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କଲେ।"

> ଏହିପରି ମୁଁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲି, ସେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କଲି; ଏବଂ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏକ ଶବ୍ଦ ହେଲା, ଏବଂ ଦେଖ, ଏକ କମ୍ପନ ହେଲା; ଏବଂ ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ହେଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାଡ଼ ତାହାର ନିଜ ହାଡ଼ ସହିତ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସ ଉପଜିଲା, ଏବଂ ଉପରୁ ଚର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ନଥିଲା। ଯିହିଜ୍କିଏଲ 37:7, 8.

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ହାଡ଼ ଓ ମାଂସକୁ ଏକତ୍ର କଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ। "ଏହିପରି," ଏଜିକିଏଲ "ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା" ସେପରି ଦ୍ୱିତୀୟଥର "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କଲେ।" ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦେହମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ କଲା। ଏହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆଦମଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳିରୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଗଢ଼ିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାସାରନ୍ଧ୍ରରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଲେ; ଏପରିକାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 2:7।

ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିବାର ଦୁଇ-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଥମେ ଆଦମଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି; ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ଏହି କଥାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ଆଦମଙ୍କୁ "ଗଢ଼ିଲେ," ଏବଂ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅସ୍ଥି ଓ ଶରୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କଲା; ତାହାପରେ ଈଶ୍ୱର "ତାହାର ନାସାରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଲେ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲା।"

ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ "ହାଡ଼ମାନଙ୍କ ପାଇଁ" ନୁହେଁ, ବରଂ "ବାୟୁଙ୍କ ପ୍ରତି" ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା; କାରଣ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, "ବାୟୁଙ୍କୁ କହ," "ହେ ଶ୍ୱାସ, ଚାରିଦିଗର ବାୟୁରୁ ଆସ, ଏବଂ ଏହି ହତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଦେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ।" ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା ମୃତ ଦେହମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାରୂପେ ଉଠାଇଥାଏ, ତାହା ମୃତ ଦେହମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ବାୟୁଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା। ଏହା ଥିଲା ବାୟୁଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା, ଯେ ସେ ଦେହମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ "ଶ୍ୱାସ" ଶବ୍ଦ ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଆଦମଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି, ଏବଂ ସେଠାରେ ଏହାକୁ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯାହା ମୃତ ଦେହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଆଣେ, ତାହା ଚାରିଦିଗର ବାୟୁରୁ ଆସେ।

> "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଛୁଟିଯାଇ ଦୌଡ଼ିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଉତ୍ସୁକ, ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଥିବା ଏକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଶ୍ୱରୂପେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଚାରି ପବନକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି।"
>
> "ଆମେ କି ଅନନ୍ତ ଜଗତର ସେହି ସର୍ବାନ୍ତିକ ସୀମାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ି ରହିବୁ? ଆମେ କି ମନ୍ଦ, ଶୀତଳ, ଏବଂ ମୃତସଦୃଶ ହୋଇ ରହିବୁ? ଓହ୍, ଯଦି ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଙ୍କାଯାଇଥାନ୍ତା, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଉଠନ୍ତେ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ଏଠାରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି—ଆମେ କି ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ରହିବୁ, ଏବଂ ଆମେ କି ମୃତ ହେବୁ? ... ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ପଦ। ଯେ ଚାରି ପବନ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରୋକି ରଖାଯାଉଛି, ସେହି ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ହେବାକୁ କାରଣ କରେ। ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି

ଇସ ୍ଲାମର କ୍ରୋ ।ଧିତ ଘୋଡ଼ାର ସନ୍ଦେ ଶ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କରେ ଥିବା ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେ ଶ ହେଉଛି ମୋହରାଙ୍କ ନର ସନ୍ଦେ ଶ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ, ପଦ ଏକରୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ମୋହରାଙ୍କ ନର ସନ୍ଦେ ଶ ହେଉଛି ସେହି ସନ୍ଦେ ଶ, ଯାହା ଏହାକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ୁ ମୋହରାଙ୍କ ିତ କରାଯାଇନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଚାରି ପବନ ରୋକି ରଖାଯାଇଛି।

> ଏହାର ପରେ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଚାରିଟି ବାତାସକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ, ଯେପରି ବାତାସ ପୃଥିବୀ ଉପରେ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ନ ବହେ। ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଦିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ କ୍ଷତି କରିବାର ଅଧିକାର ଯେଉଁ ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଆମେ ଆମର ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ, କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 7:1–3.

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବାୟୁଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା, ଏବଂ ବାୟୁ ଯେ ଜୀବନ ଦେହମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲା, ସେହି ଜୀବନ ଚାରି ବାୟୁର ସନ୍ଦେଶରୁ ଆସିଥିଲା। ଏଜିକିଏଲ ସତ୍ତରିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଆଠରୁ ଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ "ବାୟୁ" କିମ୍ବା "ଶ୍ୱାସ" ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକେଇ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ। ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଥିଲେ, ଏବଂ ଏଜିକିଏଲରେ ଜୀବନର ସେହି ଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଚାରି ବାୟୁରୁ ଆସେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁର ଉପତ୍ୟକାରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ଦେହମାନଙ୍କୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ଚାରି ବାୟୁର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ରବିବାର ନିୟମ ନିମନ୍ତେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ବିଚାର ଆଣୁଥିବା ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ। ଏହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶ।

ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଏକ ନିରାଶାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ July 18, 2020 ରେ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ିଥିବା ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇପାରିବେ କି ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କେଲ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ମୋର ଉପରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ, ଏବଂ ଅସ୍ଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ରଖିଦେଲେ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପଟେ ମୋତେ ଘୁରାଇ ନେଲେ; ଆଉ ଦେଖ, ସେହି ଖୋଲା ଉପତ୍ୟକାରେ ବହୁତ ଅଧିକ ଅସ୍ଥି ଥିଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଷ୍କ ଥିଲା। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଏହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ କି ଜୀବିତ ହୋଇପାରିବ? ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, ହେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି। ଯିହିଜ୍କେଲ 37:1–3.

ସପ୍ତମ ପଦରେ, ଯେତେବେଳେ ଇଜିକିଏଲ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସନ୍ଦେଶଟି ସରଳଭାବେ ଏହିପରି ଥିଲା: "ହେ ଶୁଖିଲା ଅସ୍ଥିମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନ ଲେଖିଛନ୍ତି, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ।" ଇଜିକିଏଲ ସେହି ମୃତ ଶୁଖିଲା ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଶୁଣନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ସତ୍ୟ। ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମ ପାଦ ଉପରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା କହିବି। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିବାବେଳେ ଆତ୍ମା ମୋ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ମୋର ପାଦ ଉପରେ ଠିଆ କରାଇଲା, ଯେପରି ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 2:1, 2।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୃତ ଦେହମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରାଉଥିବା ସେହି ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ହେଉଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜୀବନର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଭୟ ପଡ଼ିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:11।

ମୃତମାନଙ୍କର ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ହେଉଛି ଏକ ଦୁଇ-ପଦକ୍ରମୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରଥମ ପଦ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମାଧିରୁ ଉଠାଇ ନେଇ ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାରକାଳରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିବା ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନରେ ପରିଣତ କରେ। ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ "ମହା ଭୟ" ଆସେ।

> ସେ ଭୟର କାରଣରେ ନିଜ ଦୃଢ଼ ଆଶ୍ରୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ରାଜକୁମାରମାନେ ଧ୍ୱଜକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେବେ, ଯିହୋବା କହନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ଅଗ୍ନି ସିଓନରେ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ଭାଟି ଯେରୁଶାଲେମରେ ଅଛି। ଯିଶାୟ 31:9।

ମିଲରୀୟ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶ ଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ମିଲରୀୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୃଥକତାରେ ଆଣିଲା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ବାହାରି ଆସି ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ସହ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା। ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଏକ 'ଦେହ' ଗଠିତ ହେଲା, ଏବଂ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଲା। ତାପରେ ମିଲରୀୟମାନେ ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାରେ ପରିଣତ ହେଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ୱାରଭାଟାର ବିଶାଳ ଲହରୀ ପରି ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ପ୍ରସାର କଲେ। ସେହି ଦୁଇ-ପଦକ୍ଷେପୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୁଇଟି ସ୍ୱର, ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ହିଜିକିଏଲରେ ଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସେହି ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ରାସ୍ତାରେ ହତ ହୋଇଥିଲେ।

> "ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ସେମିତି ସ୍ୱରମାନେ ଶୁଣିଲି ଯେଗୁଡ଼ିକ ସବୁଠାରେ ଧ୍ୱନିତ ହେଉଛି ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହେବ, ଏବଂ ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ ନ କର; କାରଣ ତାହାର ପାପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି।' ଏହି ସନ୍ଦେଶଟି ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଏକ ସଂଯୋଜନ ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଯେପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ତାହା ସହ ଯୁକ୍ତ ହେଲା।" Spiritual Gifts, volume 1, 195, 196.

ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସେହି ନିରାଶା, ଯାହା ବିଳମ୍ବର ସମୟର ଆରମ୍ଭ କରେ। ବିଳମ୍ବର ସମୟ ହେଉଛି ଏକ ଏମିତି କାଳଖଣ୍ଡ, ଯାହାକୁ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅରଣ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ଅରଣ୍ୟରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଭ୍ରମଣର ଶେଷରେ, ଯିହୋଶୂୟ ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲେ। ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ, ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉପତ୍ୟକାକୁ ନିଆଯାଏ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେ ମୃତଦେହମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ।" ଯିହିଜ୍କେଲ ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା ଏକ "ସ୍ୱର" ଅଟନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାର ଆଦେଶ ଦେହର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସେନା ନୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ" ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଆସିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଥିବା ସମୟରେ ସମକାଳୀନ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା ହେବାର ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପରେ ସେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ।

ଏକଥର ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହେଲେ, ସେହି ଦେହମାନଙ୍କ ୁ, ଯେଉଁମାନେ 'ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତ ି,' ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଦିଆଯିବ। ଯିଶାୟାରେ "ଅରଣ୍ୟ ରେ କ୍ର ନ୍ଦ ନ କରୁଥିବା ସ୍ୱ ର" ପଚାରେ, ସେ କେଉଁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଥିବେ? ଯେ "ବାର୍ତ୍ତ ା" ଉଭୟ ଯିହିଜେ କ୍ଲ ଏବଂ ଯିଶାୟା ଚାଳିଶର "ସ୍ୱ ର"ଙ୍କ ୁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି,

ସେହିଟି ହେଉଛି ଇସ ୍ଲାମର ବାଉ ି। ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ।ଣୀ ପ୍ର ଦାନ କରାଯାଇଲେ, “ଆଦମ” ଏକ ପ୍ର ବଳ ସେନାବାହିନୀରୂପେ ଜୀବନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ପରେ ଜୀବିତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷ 1, ଶୀଘ୍ର -ଆସନ୍ତ । ରବିବାର-ନିୟମ ପାସ୍ ହେବାର କାରଣରୁ, ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଇସ ୍ଲାମର ବିଚାରର ବାଉ ି। ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ରବିବାର-ନିୟମର ବିଚାର ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ତୃତୀୟ waymark ଅଟେ। ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ସେହି ସେନାବାହିନୀ ସ୍ବ ର୍ଗ ପାଇଁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋ ।ଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି।

> “ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶସମୂହରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ଅନୁଭବ ରହିଛି। ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡ଼ୁଥିବାବେଳେ, ଜଗତଙ୍କୁ ଏକ ସଚେତନତାର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନମାନରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସରାସରି ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିବାବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। କେହି ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୂତମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତୀକ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ସତ୍ୟଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ରମରେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି।” Selected Messages, book 2, 387.

ଉତ୍ତୋଳିତ ପତାକାଟି ସେହି ତୃତୀୟ ଦୂତ, ଯେ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ୁଛି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟଜାତିକୁ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ କରୁଛି। ସେହି ପରାକ୍ରମୀ ସେନା ମାଇକେଲ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ମାନବଜାତିର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଜଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଚାଲିଥାଏ।

ଆସନ୍ତା ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଏକ ଧ୍ୱନି ହେଲା, ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଅ। ମାଥିଉ 25:6।